

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22

Utgit 16 mai.

1917

Rundskrivelse

30 april.

fra Finansdepartementet til amtmændene.

av 30 april.

I henhold til den i lov om stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigarethylser, snus m. v. av 29 april 1915 § 8 samt lov om tillæg til nævnte lov av 16 mars d. a. § 2 givne bemyndigelse bestemmes herved, at røketobak, hvad enten den er avgiftspliktig eller avgiftsfri, ikke maa pakkes i pakninger med større indhold end 250 gram.

For den avgiftspligtige røketobak er der utfærdiget stempelmerker for pakninger paa 25, 50, 75, 100, 125 og 250 gram. Merkerne er trykt i baandlignende form og paatrykt oplysning om vedkommende pakningsindholds art, mængde og prisgrænser.

Om merkernes forhandling, paaklæbning og kassering henvises til, hvad der herom er anført i departementets rundskrivelse til amtmændene av 25 juni 1915, hvis bestemmelser forsaavidt gives anvendelse ogsaa overfor den avgiftspligtige røketobak. De officielle bøger, som blir at føre av bedrifter, som tilvirker avgiftspliktig røketobak, og forretninger, som maatte faa departementets tilladelse til at faa utlevert saadan vare i ustemplet stand til forhandling, skal indrettes saaledes:

- 1) Boken over stempelmerker indrettes og føres overensstemmende med det i rundskrivelse av 25 mai 1915 omhandlede skema A, idet stempelmerkebeløpene blir at utføre i en særskilt rubrik i boken med overskrift »Til røketobak«.
- 2) Drifts-, lager- og salgsboken for avgiftspliktig røketobak skal være indrettet saaledes, som vedlagte skema E viser.

(Forts. side 352).

Skema E.

A v-

Tilgang

[illegible]

gang

[illegible]

30 april.

Skemaet er utarbeidet med bokførselen ved tilvirkningsbedrifter for øie. En tilsvarende bok blir imidlertid ogsaa at føre av kjøbmænd, som i henhold til given tilladelse kan pakke og stemple indført avgiftspliktig røketobak paa sine egne lagre og ikke selv er tilvirkere av varen, dog saaledes, at skemaets rubrikker 3, 4 og 7, som der her ingen bruk blir for, kan sløifes. — Med hensyn til bokførselen blir der forøvrig i et og alt at forholde overensstemmende med, hvad der er foreskrevet for de bøker, som omhandles i rundskrivelsen av 25. juni 1915, hvorav ogsaa vil fremgaa, hvad der skal anføres i de forskjellige rubrikker.

8 mai.

Rundskrivelse

fra Socialdepartementet til amtmændene

av 8 mai.

I medhold av lov av 4 august 1909 § 19, jfr. kongelig resolution av 7 februar 1913, bestemmes, at der indtil videre skal gjælde følgende regler angaaende utlevering av spiritus, brændevin og vin m. v. til medicinsk bruk:

1. Recepter paa ren spiritus av alle styrkegrader og paa spiritusholdige væsker, der er særlig tilberedt til drik (f. eks. konjak, whisky og vin), skal lyde paa navn og være forsynt med lægens uttrykkelige paategning om, at varen er bestemt til medicinsk bruk. Der kan bare ekspederes en gang efter samme recept, medmindre lægen ved paategning paa recepten har ordinert, at den kan ekspederes flere ganger, der dog i det hele ikke maa overstige 3. Recepten taper sin gyldighet et aar efter utstedelsen.
2. Naar utlevering i henhold til læges ordination skal gjentages, bør der paa recepten av lægen være angit, med hvilke mindste tidsmellrum utleveringen kan ske.
3. Recepter, hvorefter de nævnte varer er utlevert, skal forsynes med ekspeditørens paategning om, naar han har utlevert varen. Recepten blir at opbevare paa apoteket ogsaa i de tilfælde, da recepten er forsynt med paategning om, at utlevering skal gjentages.
4. Av drikkebrændevin og spiritus av alle styrkegrader maa kun utleveres høist $\frac{3}{4}$ liter (1 flaske) ad gangen og av vin høist $\frac{11}{2}$ liter (2 flasker) ad gangen.
5. Disse bestemmelser kommer ikke til anvendelse paa spiritusholdige blandinger, som er tilsat stoffe, som gjør dem uskikket som nydelsesmidler.

6. Bestemmelserne i post 4 om de største mængder, der kan 8 mai.
 utleveres paa en gang av brændevin, spiritus og vin efter
 læges recept, gjælder ikke, naar varerne rekvireres til syke-
 hus, klinikker eller til de læger, der har adgang til selv at
 utlevere lægemidler.

Lov

14 mai.
 Nr. 1.

om tillæg til og forandring i lov om salg og utførsel av føde-
 varer m. v. av 18 august 1914 med tillægslov av 23 juni 1916.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 3 mai
 1917 saalydende:

§ 1. Med bøter indtil kr. 100 000,00 eller med fængsel
 indtil to aar eller med begge dele straffes den, som forsætlig
 utfører eller søker at utføre varer eller andre gjenstande i
 strid med et ved lov eller i henhold til lov utfærdiget utførsels-
 forbud eller i strid med en (av ham eller nogen anden) avgit
 erklæring til en offentlig myndighet eller i henhold til en av
 vedkommende regjeringsdepartement godkjendt avtale til en
 privat institution, eller som iøvrig forsætlig handler i strid
 med nogen i erklæringen indtat bestemmelse.

Paa samme maate straffes den, som forsætlig medvirker
 til nogen saadan forbrydelse som i første led navnt.

Den, som av uagtsomhet enten begaar saadan overtræ-
 delse som i første led navnt, eller medvirker dertil, straffes
 med bøter indtil kr. 20 000,00 eller med fængsel indtil seks
 maaneder eller med begge dele.

§ 2. Med bøter indtil kr. 100 000,00 eller med fængsel
 indtil to aar eller med begge dele straffes den, som ved salg
 av varer eller gjenstande forsætlig undlater at oplyse om, at
 der vedkommende varerne eller gjenstandene er avgit saadan
 erklæring som i § 1 navnt. Den, som av uagtsomhet undlater
 at gi saadan oplysning, straffes med bøter indtil kr. 20,000,00
 eller med fængsel indtil seks maaneder eller med begge dele.

Bestemmelserne i denne paragraf faar ikke anvendelse paa
 salg, som sker til forbrukere til dækkelse av disses eget behov.

§ 3. Den, som forsætlig avgir eller medvirker til avgivelse
 av urigtige oplysninger angaaende omstændigheter, som er
 av betydning for adgangen til utførsel av varer, i en erklæring,
 som er bestemt til at tjene som legitimation overfor offentlig
 myndighet ved varernes utførsel, eller i en erklæring, som skal
 sette en anden istand til at avgi saadan erklæring som ovenfor

14 mai. nævnt, straffes med bøter indtil kr. 100,000,00 eller med fængsel indtil to aar eller med begge dele.

Den, som av uagtsomhet avgir eller medvirker til avgivelse av urigtige oplysninger i nogen saadan erklæring som i første led nævnt, straffes med bøter indtil kr. 20 000,00 eller med fængsel indtil seks maaneder eller med begge dele.

§ 4. Med bøter eller med fængsel indtil 6 maaneder straffes den, som overtræder de i henhold til lov truffne bestemmelser om maksimumspriser paa varer eller gjenstande, eller som unddrar varer eller gjenstande, for hvilke maksimumspris er fastsat, fra avstaaelse overensstemmende med § 2 i lov om salg og utførsel av fødevarer m. v., eller som i strid med samme lovs § 3, første led, anvender korn eller poteter til fremstilling av øl eller brændevin.

Med bøter eller med fængsel indtil 6 maaneder straffes den, som forsætlig overtræder de av en offentlig provianteringsmyndighet givne forskrifter med hensyn til salg eller anvendelse av varer, som er anskaffet eller fordelt ved vedkommende myndighets foranstaltning. Den, som av uagtsomhet overtræder saadanne forskrifter, straffes med bøter.

§ 5. Med bøter indtil kr. 100 000,00 eller med fængsel indtil seks aar eller med begge dele straffes den, som til nogen fremmed magt eller til nogen repræsentant eller agent for en saadan eller til en fremmed statsborger meddeler oplysninger, som er egnet til at skade berettigede norske interesser, angaaende salg av varer her i riket, angaaende befordring av varer eller angaaende avgang av skib til eller fra riket. Paa samme maate straffes den, som forsætlig medvirker til saadan meddelelse av oplysninger, eller som ved avtale eller paa anden maate søker at forberede saadan meddelelse.

Den, som av uagtsomhet gjør sig skyldig i saadan meddelelse av oplysninger som i første led nævnt eller i medvirken hertil, straffes med bøter indtil kr. 20 000,00 eller med fængsel indtil seks maaneder eller med begge dele.

Den, som offentlig meddeler saadanne oplysninger som i første led nævnt, skjønt han forstod eller burde ha forstaat, at det vil skade berettigede norske interesser, straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder.

§ 6. Undtat fra straffebestemmelserne i § 5 er her i riket bosatte fremmede statsborgere, som enten er konsulter for nogen fremmed magt eller har fast ansættelse ved noget fremmed gesandtskap eller konsulat her i riket.

Straf efter § 5 kommer heller ikke til anvendelse overfor meddelelse av oplysninger, som vedkommende er retslig forpligtet til at gi.

§ 7. Varer eller gjenstande, som søkes utført i strid med

saadant utførselsforbud eller saadan erklæring som i § 1 nævnt, kan helt eller delvis inddrages ved dom, selv om de ikke tilhører nogen, som er skyldig i den straffbare handling. Det samme gjælder varer, som søkes solgt i strid med saadan bestemmelse som i § 4, første led, nævnt, eller søkes unddragt fra saadan avstaaelse som der nævnt, samt øl og brændevin, som er fremstillet i strid med det i § 4, første led, nævnte forbud.

Er der ikke anledning til inddragning av varerne selv, kan deres værdi helt eller delvis inddrages hos den skyldige.

§ 8. I saker angaaende forbrydelser mot denne lovs bestemmelser faar regelen i straffeproseslovens § 287, andet punktum, anvendelse uten hensyn til, om den for forbrydelsen fastsatte straf er strengere end der nævnt.

§ 9. Denne lov træder i kraft straks.

Samtidig ophæves lov av 23 juni 1916 om tillæg til og forandring i lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring i lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914. 14 mai. Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 3 mai 1917 saalydende:

I.

Lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 1, nr. 1, skal herefter lyde saaledes:

Der kan indtil videre fastsættes maksimumspriser, som ikke maa overskrides ved salg av fødevarer, kul, koks, ved, torv, mineralske oljer, førstoffer og andre varer. Der fastsættes særskilte priser for salg i stort og i smaat.

For salg i smaat kan der desuten fastsættes begrænsning

14 mai. for den mængde av varerne, som kan sælges ad gangen til en Nr. 2. forbruger.

Maksimumsprisene og de ovenfor nævnte varemængder bestemmes av den, Kongen dertil bemyndiger.

II.

Denne lov træder i kraft straks. Provisorisk anordning om fastsættelse av maksimumspriser ved salg av varer av 30 august 1916 ophæves.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.
Nr. 3.

Lov

om aldergrænser for offentlige tjenestemænd.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 3 mai 1917 saalydende:

§ 1. Enhver, som herefter ansættes i offentlig stilling, som er eller blir indlemmet i Statens Pensionskasse, skal være pligtig til at avgaa fra stillingen ved den for samme fastsatte aldersgrænse.

§ 2. Som aldergrænse fastsættes:

- a. 70 aar for mænd og 65 aar for kvinder i alle stillinger, for hvilke der ikke i denne eller andre love er fastsat en lavere aldersgrænse.
- b. 68 aar for bergmestre og geschwornere samt markskeider, bygmester og skogforvalter ved Kongsberg sølvyerk; landbruksingeniører og -assistenter, statskonsulenter i husdyrbruk, statsentomologen, ugræskonsulenten, meieriinspektøren, meierikonsulenter;
 - statens skogfunktionærer;
 - utskiftningsetatens funktionærer;
 - fiskeriassistenter;
 - rendriftsinspektøren, lappefogder;
 - veivæsenets ingeniører i distrikterne,

de ved veidirektørkontoret og ved havne-, vasdrags- og 14 mai. elektricitetsvæsenet ansatte ingeniører av lavere grad end Nr. 3. overingeniør samt opsynsmænd;

de ved Norges geografiske opmaaling ansatte tekniske avdelingschefer og de til dens trykkeri henhørende mandlige funktionærer.

- c. 65 a a r for inspektører, vaktmestre, betjenter (herunder dog ikke kontorbetjenter) og arbeidsformænd ved fængsler og tvangsarbeidshus;

overpleier og pleiere ved kriminalasylet; inspektører og assistenter ved fabriktilsynet, inspektørerne for ildsfarlige gjenstande, for den offentlige arbeidsformidling og for arbeidsledighetsforsikringen; skibskontrollens tekniske besigtelsesmænd;

utvalgsformanden og opsynschefen ved Romsdalsfisket samt opsynschefene ved Lofotfisket og i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter;

de ved telegrafvæsenet ansatte bud, instrumentmakere, arbeidsformænd og arbeidere;

hovedarsenalforvalteren, arsenalforvaltere og sanitetsforvaltere, haandørkningsmænd ved befæstningene, arsenalene og armeens magasiner;

samtlige avdelingschefer ved Norges geografiske opmaaling, som ikke er nævnt under b, de ved samme ansatte geodæter, topografer, hydrografer, assistenter av underofficersklassen, karttegnere, gravører samt assistentene ved den fotografiske avdeling;

direktør og underdirektører ved marinens hovedverft, ingeniører, verksmester, skibsbygmester, hovedarsenalforvalter, tegneformænd, tegnere og hjelpetegnere, kjelinspektør, opsynsmænd, overpolitibetjenten og politibetjenter.

- d. 60 a a r for inspektricer og opsynskvinder ved fængsler og tvangsarbeidshus; det underordnede mandlige personale (med undtagelse av portnere og lign.) ved statens medicinale anstalter;

garnisonerende musikkorporaler og faste musikelever ved divisionsmusikkorpsene; Norges geografiske opmaalings kvindelige gravører og trykkerifunktionærer; marinens politi- og brandkonstabler.

- e. 55 a a r for det underordnede kvindelige personale (med undtagelse av oldfruer og lign.) ved statens medicinale anstalter; den ved telegrafvæsenet ansatte telefonbetjening.

§ 3. For stillinger, som herefter opprettes, gjelder som aldersgrænse 70 aar for mænd og 65 aar for kvinder, hvis ikke

14 mai. anderledes bestemmes for det enkelte tilfælde. Saadan bestem-
 Nr. 3. melse træffes i tilfælde av Kongen med Stortingets samtykke i forbindelse med beslutning om deres indlemmelse i Statens Pensionskasse.

§ 4. Hvor det maatte findes ønskelig av hensyn til tjenestens tarv, kan vedkommende regjeringsdepartement dispensere fra de i §§ 2 og 3 bestemte aldergrænser, ved uttrykkelig opfordring til vedkommende tjenestemand om at forbli i tjenesten, for et tidsrum paa indtil 5 aar utover aldersgrænsen, dog ikke paa mer end 1 aar ad gangen.

Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse paa Høiesterets medlemmer.

§ 5. Denne lov træder i kraft samtidig med lov om pensionsordning for statens tjenestemand.

Fra samme tid ophæves den i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 § 33 fjerde passus (jfr. love av 21 april 1902, 24 mai 1907 og 25 juli 1913) givne bestemmelse om aldersgrænse.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.
 Nr. 4.

LOV

om midlertidig forhøielse av godtgjørelsen til vidner i straffesaker og til skjøns- og meddomsmænd i civile saker m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 8 mai 1917 saalydende:

§ 1. Kongen kan træffe bestemmelse om midlertidig forhøielse av den godtgjørelse, som tilkommer vidner i straffesaker efter straffeprocenlovens §§ 487 og 488, skjøns- og meddomsmænd i civile saker efter sportellovens § 90, medlemmer av sjøret efter samme lovs § 92 og mænd opnævnt efter dens § 93.

§ 2. For sakkyndige i straffesaker kan retten overensstemmende med de regler, som Kongen gir, forhøie den lovbe-

stemte godtgjørelse, naar den sakkyndiges arbeide har krævet 14 mai.
særlig arbeide eller tidsanvendelse eller særlige fagkundskaper. Nr. 4.
§ 3. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Gitt paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

14 mai.
Nr. 5.

om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning
med livsfornødenheter og andre varer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 mai
1917 saalydende:

§ 1. For at sikre og ordne landets forsyning med mat-
varer, brændsels- og belysningsstoffer, fôr- og gjødselsstoffer,
byggematerialer samt raastoffer, halvfabrikater og andre va-
rer, som trænges til den indenlandske industri og anden næ-
ringsdrift, til landets forsvar eller iøvrig er av almen betyd-
ning, kan Kongen indtil videre træffe bestemmelse om

a) Eneret for staten eller anden offentlig institution eller
for person, selskap eller sammenslutning til indførsel, salg
eller anden formidling av saadanne varer.

I bestemmelsen kan indtages de nærmere vilkaar og
undtagelser, som maatte findes ønskelige.

b) Kommuners anskaffelse og lagring av saadanne varer.

c) Varernes bedst mulige utnyttelse.

d) Pligt til at meddele opplysninger om forraad av saadanne
varer, om indkjøb av dem, og for industrielle bedrifters
vedkommende tillike opplysninger til bedømmelse av deres
produktionssevne.

Det offentlige kan ogsaa, om fornødiges ved politiets
hjælp, foranstalte undersøkelse av bolig og andre rum,
forretningsbøker og dokumenter, som vedkommer virk-
somheten.

e) Forbud mot fremstilling av visse varesorter.

f) Pligt for industrielle og andre bedrifter til at fremstille
bestemte varesorter samt taale eller foreta forandring
med hensyn til bedriftens bygninger, indredning og utstyr.

14 mai.
Nr. 5.

Forsaaaviddt der herved voldes tap, blir erstatningen i mangel av mindelig overenskomst at fastsætte ved skjøn.

g) Beslaglæggelse av forraad, som efter litr. h kan kræves avstaat. Er beslutning om avstaaelse ikke fattet inden 30 dage fra beslaglæggelsen, kan besidderen fremsætte begjæring om, at den hæves. Hvis beslutning om avstaaelse ikke er fattet inden 14 dage derefter, bortfalder beslaglæggelsen. Besidderen pligter at opbevare og føre forsvarelig tilsyn med forraadet, saalænge det er beslaglagt, og maa ikke foreta forføininger i strid med den beslaglæggende myndighets paalæg. For omkostninger og tap som følge av beslaglæggelsen ydes erstatning, som i mangel av mindelig overenskomst fastsættes ved skjøn.

h) Avstaaelse til staten av eiendomsret til eller anden raadighet over fast eiendom, elektrisk kraft, elektriske kraftanlæg med tilhørende ledninger, skib, maskiner, varer og andet løsøre. Forraad av livsfornødenheter, som er bestemt til at dække eierens og hans husstands personlige behov for et tidsrum av indtil et aar, kan dog ikke forlanges avstaat. Det samme gjelder vinterfôr til vanlig besætning. Varer kan bare kræves avstaat til eiendom.

§ 2. Træffer Kongen bestemmelse overensstemmende med § 1, litra a om eneret til at indføre visse slags varer, maa andre end den, hvem eneretten er tilstaat, ikke indføre dem, hvis de er kjøpt, efterat bestemmelsen er traadt i kraft. Derimot er bestemmelsen ikke til hinder for indførsel av varer, som er kjøpt tidligere.

Naar der er fastsat eneret til indførsel, kan Kongen under særlige forhold, navnlig til teknisk og videnskabelig bruk, gi indførselstilladelse.

§ 3. Træffer Kongen bestemmelse om eneret til at indføre visse slags varer, pligter den, hvem eneretten er tilstaat, saalænge denne bestaar, paa forlangende mot erstatning efter overenskomst eller i tvisttilfælde efter skjøn at overta indførte varer av paagjældende slags, hvis de er kjøpt før ikrafttrædelsen av lov av 20 august 1915 om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter. Det samme gjelder indførte varer, som er kjøpt i tiden mellem nævnte lovs ikrafttræden og bestemmelsens ikrafttræden, naar indkjøpet ikke overstiger kjøperens normale behov.

§ 4. Træffer Kongen bestemmelse overensstemmende med § 1, litr. a om eneret til salg eller anden formidling av visse slags varer, pligter den, hvem eneretten er tilstaat, saalænge denne bestaar, paa forlangende mot erstatning efter overenskomst eller i tvisttilfælde efter skjøn at overta varer av paagjældende slags efter følgende regler:

a) Indkjøpte varer maa overtages, hvis de er kjøpt, før denne 14 mai. lov er traadt i kraft. Det samme gjelder varer, som er kjøpt senere, men før bestemmelsens ikrafttræden, naar indkjøpet ikke overstiger kjøperens normale behov. Nr. 5.

b) Varer, som vedkommende selv lovmedholdelig har fremstillet, kan altid kræves overtat.

§ 5. Den, som eier eller er bestyrende reder eller disponent (adm. direktør) for skib, pligter paa forlangende at meddele det offentlige oplysning, om og i tilfælde for hvor lang tid og paa hvilke betingelser forøvrig skibet er bortfragtet.

Ved avstaaelse av eiendomsret til eller anden raadighet over skib eller fast eiendom med dertil hørende anlag eller bedrift er det offentlige berettiget til straks med bindende virkning for kontraktsparterne at træde ind i rettighetshaverens rettigheter og pligter ifølge hans arbeidskontrakter vedkommende det avstaaede, saasom med bestyrende reder, disponent (administrerende direktør), kontor- og forretningspersonale, arbeidere, skipsfører og mandskap.

§ 6. Det offentlige kan, i tilfælde ved politiets hjelp, straks overta det, som forlanges avstaat. Erstatning maa i saa fald fastsettes og erlægges snarest mulig derefter, likesom det offentlige skal dra omsorg for, at de fornødne data til værdsættelsen, saavidt mulig, kan foreligge, naar skjønnen skal avgives.

Hvor det gjelder avstaaelse av saadanne varer som § 1 omhandler, eller av bruksret til skib, skal efter forlangende av det offentlige skjøen avgives, uten at skjønsmændene besigtiger varerne eller skibet.

Forøvrig faar bestemmelserne i lov av 10 mai 1860 §§ 1—4 anvendelse, forsaavidt dertil er anledning.

Den, hvis ret forlanges avstaat, kan kræve, at det offentlige, senest 14 dage efter endelig skjøen, træffer bestemmelse, om det vil erhverve skjøensgjenstanden eller ikke. Er det, som forlanges avstaat, overtat av det offentlige uten forutgaaende skjøen, er det offentlige bundet derved.

Skjøen i medhold av denne lov avgives av mænd, som opnevnes av amtmanden overensstemmende med lov om lagrettesmænd av 28 august 1854, kap. 3.

I tilfælde, hvor Kongen finder det ønskelig, kan han bestemme, at skjøen avgives av en nævnd paa mindst 5 medlemmer. Opnævnelsen av medlemmer med varamænd foretages av Høiesteret. Et av medlemmene opnevnes som formand, og særskilt varamand opnevnes for ham. Formanden og denne varamand maa opfylde de betingelser, som er foreskrevet for høiesteretsdommere. De opnævnte pligter at motta hvervet. De skjøen, som nævnden avgir, er ikke gjenstand for paaanke

14 mai. til overskjøn. Derimot kan forretningen saavel som hver enkelt under denne avgit kjendelse paaankes til Høiesteret, hvor Nr. 5. saken skal foretages ved varslets utløp uten hensyn til Høiesterets sessioner. Ankefristen er 4 uker. Forøvrig gjelder foranstaaende regler, forsaavidt dertil er anledning. Skjønsnævdens formand tilkjender mændene en med hensyn til forretningens beskaftenhet, reisens længde og øvrige omstændigheter avpasset betaling. Formandens betaling bestemmes av vedkommende departement.

Omkostningene ved underskjøn bæres av det offentlige og ved overskjøn av den, som skjønnsretten bestemmer.

§ 7. Oplysninger, som erhverves i henhold til denne lov (§ 1, litra d og § 5) pligter vedkommende offentlige tjenestemænd at bevare taushet om.

§ 8. Overtrædelse av bestemmelser, som utfærdiges i medhold av § 1, eller unkladelse av at meddele forlangte opplysninger efter § 5, første led, straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder eller med begge disse straffe.

§ 9. Denne lov træder i kraft straks. Fra samme tid ophæves lov om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter av 20 august 1915 nr. 12 med tilfølgelseslov av 24 mars 1916 nr. 2 samt de provisoriske anordninger av 15 december 1916 om iverksættelse av undersøkelse av landets forraad av varer og av 24 november 1916 om de private bedrifters pligt til at meddele opplysninger til bruk for industriens mobilisering.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.
Nr. 6.

Lov

om forandring av §§ 6 og 10 i lov om forsikring av norske fartoier mot krigsfare av 16 juli 1915 med tillægslov av 26 mai 1916.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 8 mai 1917 saalydende:

I.

14 mai.

Nr. 6.

§ 6 i lov om forsikring av norske fartøier mot krigsfare av 16 juli 1915 med tillægslov av 26 mai 1916 skal herefter lyde saaledes:

Alle registreringspligtige norske fartøier forsikres paa denne maate mot krigsfare og er forpligtet til at delta i de dermed forbundne tap og omkostninger saaledes som i denne lov nærmere bestemt.

Ethvert forsikringspliktig fartøi forsikres for den værdi, som er fastsat for dets kaskoforsikring og godkjendt av styret. Herav har den forsikrede adgang til at være selvassurandør for indtil 20 pct., naar han gir erklæring herom inden en av styret fastsat frist.

Styret kan, hvis et rederiselskaps aktier delvis tilhører andre end norske statsborgere, eller hvis andre forhold efter styrets skjøn gjør det paakrævet eller ønskelig, bestemme, at kun endel av vedkommende skibs værdi blir gjenstand for forsikring.

II.

§ 10 i samme lov skal herefter lyde saaledes:

Det overskud eller underskud, som det endelige opgjør efter Krigsforsikringens ophør utviser, blir at utligne paa de forsikrede fartøier i forhold til de erlagte premier.

Utlignet underskud tillægges bankrente, til betaling sker, og betalingen fordeles over et eller flere aar efter Kongens bestemmelse.

Hvis Krigsforsikringens styre under dennes virksomhet finder det paakrævet, kan det overensstemmende med de i nærværende paragrafs første avsnit bestemte regler indkræve tilskud.

Paa underskuddet og likeledes paa tilskud faar reglerne i § 5 tilsvarende anvendelse.

III.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Nr. 7.

Midlertidig lov

indeholdende tillæg til lov om laks- og sjørrretfiskerierne
m. v. av 8 april 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 8 mai 1917 saalydende:

I aaret 1917 skal den ukentlige fredningstid, som er fastsat i lov om laks- og sjørrretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 20, være fra lørdag aften kl. 6 til mandag aften kl. 6. Herved gjøres ingen forandring i de bestemmelser, som er avgitt av Kongen i medhold av nævnte lov, og ved hvilke den almindelige ukefredning i visse tilfælde er forlænget eller forkortet.

Nærværende lov træder i kraft straks.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Kongelig kundgjørelse

om arveavgift, otteprocentskat og tiendevogsløding til statskassen i budgetterminen 1 juli 1917 til 30 juni 1918.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 11. mai d. a. fattet følgende beslutninger:

Post 1.

Skattebeslutning angaaende arveavgift.

§ 1. I budgetterminen 1 juli 1917—30 juni 1918 skal der til statskassen erlægges avgift av den i dette tidsrum faldende arv, som enten efter loven, testamente eller overenskomst tilfalder andre end arvelaterens egtefælle, efter nedenstaaende regler:

a. Av arv, som tilfalder arvelaterens slegtninger i ret nedstigende linje samt adoptivbarn, der er adoptert før deres fyldte attende aar, erlægges:

Av de første kr. 3 000,00 av hver enkelt arvelod intet

- av arveloddens næste kr. 10 000,00. en pct. 14 mai.
 av — — » 20 000,00. to »
 av — — » 30 000,00. tre »
 av — — » 40 000,00. fire »
 av — — » 50 000,00. fem »
 av — — » 100 000,00. seks »
 av — — » 200 000,00. syv »
 av dens overskytende beløb otte »
- b. Av arv, som tilfalder arvelaterens forældre, erlægges:
 av de første kr. 3 000,00 intet
 av de næste » 10 000,00 tre pct.
 av de — » 10 000,00 fire »
 av de — » 20 000,00 fem »
 av de — » 30 000,00 seks »
 av de — » 40 000,00 syv »
 av de — » 50 000,00 otte »
 av dens overskytende beløb ti »
- c. Av arv, som tilfalder arvelaterens søskende eller disses
 slegtninger i ret nedstigende linje eller arvelaterens egte-
 fælles slegtninger i ret nedstigende linje, ret opstigende
 linjes første led og første sidelinje eller egtefæller av arve-
 laterens slegtninger i de samme linjer og led, erlægges:
 av de første kr. 10 000,00 av hver enkelt arvelod seks pct.
 av arveloddens næste kr. 10 000,00 syv »
 av — — » 20 000,00 otte »
 av — — » 30 000,00 ni »
 av — — » 40 000,00 ti »
 av — — » 50 000,00 tolv »
 av dens overskytende beløb. femten »
- d. Av arv, som tilfalder legater, stiftelser, selskaper og for-
 eninger, forsaavidt de har almennyttige formaal, og styret
 har sit sæte her i landet, erlægges 5 pct., medmindre der
 helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt
 familie fortrinsret til nydelse av renterne, i hvilket tilfælde
 der blir at erlægge avgift efter reglerne i følgende litr. e.
- e. Av al anden arv erlægges:
 av de første kr. 10 000,00 av hver enkelt arvelod ti pct.
 av arveloddens næste kr. 10 000,00 elleve »
 av — — » 20 000,00 tolv »
 av — — » 30 000,00 fjorten »
 av — — » 50 000,00 seksten »
 av dens overskytende beløb. tyve »

§ 2. Med arv blir at likestille arveforskud, hvorunder ind-
 gaar ikke blot de i arvelovens §§ 10—18 omhandlede forskud,
 men ogsaa anden overdragelse av endnu ikke falden arv til
 arving, arvings egtefælle eller barn, uanset om arvelateren har

14 mai. efterlatt sig skriftlig optegnelse derom eller ikke — saasom utdeling av formue til en eller flere arvinger, disses egtefæller eller barn, overdragelse av fast eiendom eller andre værdier til arving, dennes egtefæller eller barn, under form av kjøp og salg, hvor der paa grund av en uforholdsmæssig lav pris maa antages at skjule sig en forhaandsutdeling av arv. Angaar salget overdragelse av fast eiendom til en aasætesberettiget arving, blir der ved avgjørelse av avgiftspligten at ta hensyn til den i lov av 25 juli 1910 nr. 4 foreskrevne nedsættelse av værdien, der tilkommer aasætesberettiget arving ved overtagelse av fast eiendom paa skifte. Med arv blir likeledes at likestille legater og gaver, som tilfalder nogen ved dødsfald, derunder indbefattet kontraktmæssige gaver, der ikke er fuldbyrdet ved giverens død, alle gaver, som gives i de tre sidste maaneder før giverens død, selv om de er fuldbyrdet, forinden denne indtræder, samt alle gaver, ved hvilke giveren for sin levetid ubetinget eller under visse betingelser har forbeholdt sig raadigheten over gavens gjenstand eller retten til dens avkastning.

§ 3. Naar en arvelater efter naadd 65 aars alder i de sidste 12 maaneder før sin død bortgir sin formue eller nogen del av denne til en enkelt eller flere arvinger, ansees, hvad der saaledes bortgives, som arveforskud. Til arvinger regnes arvelaterens slegtninger i ret nedstigende linje og adoptivbarn samt enhver, som ved det tidspunkt, da midlerne bortgaves, var betænkt i arvelaterens testamente eller hørte til arvelaterens nærmeste berettigede arvinger efter loven eller disses slegtninger i ret nedstigende linje.

§ 4. Omkostninger og gaver av den i arvelovens § 12 omhandlede art, der ydes til barn eller paarørende, saavelsom gaver av anden art, naar de tilsammenlagt for hver enkelt arving ikke overstiger kr. 1000,00, ansees ikke som arveforskud. Hvad der ydes til utdanning av barn eller paarørende, ansees alene som arveforskud, naar dette har været arvelaterens vilje.

§ 5. De foran nævnte livsgaver og arveforskud er avgiftspligtige i overensstemmelse med de regler, som er gjældende ved arvefaldet. Dog skal de regler befulges, som gjaldt paa den tid, da gaven eller forskuddet ydedes, dersom disse leder til en lavere avgift eller til avgiftsfrihet.

§ 6. Hvis arving, som har mottat forskud, er avgaat ved døden før arvelateren, blir avgiften at tilsvare av hans bo eller arvinger.

§ 7. Fra avgiftspligten undtages:

- a. Boer, hvis hele beholdne arvefaldne formue er under kr. 1000,00.
- b. Arvemidler, der som arv efter arvelaterens slegtning i ret opstigende linje henstaar i uskiftet bo hos dennes gjenle-

vende egtefælle, forsaavidt de tilfalder sidstnævnte eller 14 mai. arvelaterens livsarvinger, søskende eller disses slegtninger i ret nedstigende linje.

- c. Arvemidler, der tilfalder personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død, forsaavidt angaar den del av arven, som ikke overstiger et beløb av kr. 1000,00.

§ 8. Finansdepartementet kan fritta arveforskud for avgift, naar billighet findes at tale derfor, saaledes naar de bortgivne midler forinden avgiftspligtens indtræden har vist sig værdiløse eller er blit betydelig forringet i værdi, eller naar de helt eller delvis er forbrukt av mottageren, og dennes økonomiske forhold er mindre gode.

§ 9. Forøvrig følges forskriftene i den gjældende lovgivning om arveavgiften.

Post 2.

Skattebeslutning angaaende otteprocent-skat og tiendevogsleding.

I budgetterminen 1 juli 1917—30 juni 1918 erlægges til statskassen otteprocentsskat av leding og andre jordeboksrettigheter samt tiendevogsleding efter de om disse avgifter hittil gjældende bestemmelser.

Dog bortfalder otteprocentsskatten av de omhandlede avgifter, naar de er solgt til avgiftsyderen selv.

Paa samme maate bortfalder ogsaa tiendevogsleding, forsaavidt den leding, hvorav samme svares, er avhændet til yderen.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Kongelig kundgjørelse

om forandringer i den av Stortinget under 24 februar 1916 fattede beslutning om skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur for budgетterminen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 paa grundlag av indtægtsaaret 1916 samt om en tillægsskat for nævnte termin.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 11 mai d. a. fattet følgende beslutning:

I.

Følgende paragraffer i den av Stortinget under 24 februar 1916 fattede beslutning om skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur for budgетterminen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 paa grundlag av indtægtsaaret 1916 gives her- ved saadan ændret lydelse:

§ 1. For budgетterminen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 ut- skrives en skat til staten av indtægtsstigning som følge av krigs- konjunktur paa grundlag av indtægtsaaret 1916.

Skatten erlægges av:

- a. Skatydere, som ved den ordinære statsskatligning for bud- gетterminen 1916—1917 er lignet i en indtægt av kr. 10 000,00 eller derover eller som — naar indtægt av skog ansættes i overensstemmelse med lov av 4 mai 1917 § 4 — i 1916 eller det i stedet herfor trædende regnskaps- eller driftsaar har hat en saa stor nettoindtægt som nævnt.
- b. Partrederier og aktieselskaper, som driver skibsrederi, fangstvirksomhet paa havet eller bjergningsvirksomhet, med en nettoindtægt for 1916 av kr. 10 000,00 eller derover.

Aktieselskaper av enhver art samt partrederier skal dog kun svare saadan skat, naar de i sidste regnskapsaar har hat en nettoindtægt motsvarende 5 pct. eller mere av den indbetalte kapital.

Betingelse for skattepligt skal desuten være, at den merind- tægt, hvorav skat efter § 2 skal erlægges, har utgjort mindst kr. 2000,00.

§ 2. Ved skattens beregning lægges som merindtægt til grund det beløp, hvormed skatyderens antagne indtægt i 1916 — for skattepligtige, som indtægtlignes efter et andet regn- skapsaar end kalenderaaret, i regnskapsaaret 1915—1916 — overstiger middeltallet av den skattepligtiges indtægtsligning efter statsskatligningene for 1913—1914 og 1912—1913 eller en av disse statsskatteligninger, om han ikke er lignet ved begge. Er den skattepligtige ikke statsskattelignet i noget av de nævnte aar, lægges som merindtægt til grund den hele stats- skattnede indtægt for 1916.

For de i § 1 b nævnte skattepligtige selskaper lægges som

merindtægt til grund det beløb, hvormed den antagne indtægt 14 mai. i 1916 (eller det i stedet herfor trædende regnskapsaar) overstiger middeltallet av de antagne indtægter i aarene 1913 og 1912 (i tilfælde det i stedet trædende regnskapsaar) eller et av disse aar, om vedkommende selskap ikke har hat indtægt i begge. Har den skattepligtige ikke hat indtægt i nogen av aarene 1913 og 1912, lægges som merindtægt til grund den antagne indtægt i 1916.

Skatten beregnes av den del av den saaledes ansatte merindtægt, som maa antages at skyldes den herskende europæiske krigstilstand.

Den merindtægt av skog, som antages at skyldes krigstilstanden, blir særskilt at ansætte i overensstemmelse med lov av 4 mai 1917 § 4 og derefter at tillægge den paa grundlag av de anførte regler til beskatning opførte øvrige merindtægt.

§ 5. Forøvrig kommer til anvendelse bestemmelserne i skatteloven for landet og for byene av 18 august 1911 samt i lov av 4 mai 1917 om utligning av skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur.

II.

Som tillægsskat til den av Stortinget den 24 februar 1916 besluttede skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur for terminen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 erlægges

5 pct. av merindtægt over kr. 150 000,00 indtil kr. 200 000,00,

10 pct. av merindtægtens overskytende beløb.

III.

Ovenstaaende forandringer træder i kraft straks. For boer, som er sluttet, eller selskaper, som er opløst inden ikrafttrædelsen, kommer dog skattebeslutningen av 24 februar 1916 i dens oprindelige lydelse til anvendelse.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1917.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

- I. I henhold til lov nr. 2 av 4 mai 1917 indeholdende forandringer i lov om anmeldelse av reisende og fremmede av 4 mai 1901 — § 1 bemyndiges Justisdepartementet til at gi nærmere regler om protokollation av de opplysninger, som erhverves av eller om de i henhold til nævnte § meldepliktige, og om, hvorledes opholdsboken og erklæring om avgitt melding skal være indrettet.
- II. I henhold til samme lovs § 2 bemyndiges Justisdepartementet til at gi særlige forskrifter om meldeplikt for utlændinger, som tar ophold i en anden kommune end den, hvor de har meldt sig i henhold til denne lovs § 1 eller § 3 i lov om anmeldelse av reisende og fremmede av 4 mai 1901.
- III. I henhold til lov nr. 1 av 24 juni 1915 om forandringer i og tillegg til lov av 4 mai 1901 om anmeldelse av reisende og fremmede — avsnit III bemyndiges amtmændene og politimestrene (fogderne) til efter nærmere regler, som fastsættes av Justisdepartementet, i krigstid, eller naar den væbnede magt for nogen del er sat paa krigsfot, at fatte beslutning om utvisning av den, som ikke er norsk statsborger, naar det av hensyn til rikets sikkerhet eller forøvrig i statens interesse findes paakrævet.

I henhold til den ved resolutionens post I givne bemyndigelse har Justisdepartementet 14 mai fastsat nedenstaaende forskrifter om meldeplikt og protokollation i henhold til lov nr. 2 av 4 mai 1917 (fremmedloven):

§ 1. Meldepliktige efter lovens § 1 skal indføres i den av Justisdepartementet i rundskrivelse av 21 juni 1901 post 3 fastsatte protokol. Dette gjælder ogsaa norske statsborgere, som kommer fra utlandet uten at være hjemmehørende i riket, hvorved menes, at vedkommende ikke har fast bopæl eller ophold her.

§ 2. Utlændinger skal desuten registreres saaledes:

For utlænding, som faar opholdsbok, føres opplysningene paa de registerkort, som er bestemt for det ifølge Justisdepartementets rundskrivelse av 12 februar 1917 oprettede fremmedregister over fastboende utlændinger. Foruten utfyllning av rubrikkene paa disse kort skal der medtages opplysning om:

Hvorfra kommet:

Hensigten med opholdet (for at ta fast ophold, ophold av længere varighet, søke erhverv som).

Naar opholdsbok er utfærdiget.

For utlænding, som bare faar meldebevis, 14 mai. føres oplysningene paa de registerkort, som er bestemt for reisende (skema c vedkommende hotelkontrollen) i Justisdepartementets rundskrivelse av 20 januar 1915. Disse kort opstilles i særskilt register og maa ikke stilles sammen med det ældre kortregister over reisende, anmeldt fra hoteller o. l.

For utlænding, som i henhold til disse forskrifter har faat kort, behøver ikke ogsaa at utfyldes kort i henhold til anmeldelse fra hoteller o. l. Hvis de fra hoteller o. l. anmeldte reisende ikke inden 3 dage har meldt sig i henhold til lov nr. 2 av 4 mai 1917, blir undersøkelse at anstille.

§ 3. Hvis melding sker til lensmanden, skal denne straks utfylde registerkort overensstemmende med foregaaende § og sende det til politimesteren, som setter kortet i register.

Lensmanden maa sørge for, at han til enhver tid har beholdning av registerkort. Disse kan faaes fra amtskontoret, hvortil de efter begjæring leveres av Justisdepartementet.

§ 4. Enhver utlænding, som tar ophold i en anden kommune end den, hvor han har meldt sig i henhold til § 3 i lov om anmeldelse av reisende og fremmede av 4 mai 1901 eller § 1 i tillægslov av 4 mai 1917, skal straks ved ankomsten melde dette for politimesteren eller lensmanden i den kommune, han tar ophold i, saafremt han agter at opholde sig der over 3 døgn.

Herfra fritages utlænding, som tar ophold i landdistrikt, hvis han kun midlertidig skal opholde sig der og bor paa hotel, sanatorium e. l., hvorfra der daglig sendes opgave til politiet (skema a i rundskrivelse av 20 januar 1915 om hotelkontrollen).

§ 5. Den meldepligtige skal ved meldingen forevise sin opholdsbok eller, om saadan ikke er utfærdiget, erklæring om avgitt melding (meldebevis).

Samtidig skal han opgi hensigten med opholdet og dettes antagelige varighet. Herom gjør politiet paategning i opholdsboken eller meldebeviset.

Paa forlangende skal den meldepligtige fremstille sig personlig for politiet.

§ 6. Hvis vedkommende utlændings flytning er av varig art, og han derfor ogsaa har pligt til at melde sig efter lov om fattigvæsenet av 19 mai 1900 § 19 eller lov om folkeregistre av 24 juni 1915 § 2, paaser politiet, at han medbringer utflytningsattest fra den kommune, som han flytter fra.

Registerføring sker overensstemmende med disse forskrifters §§ 2 og 3.

Lensmanden skal desuten gjøre anførsel om ekspeditionen

14 mai. ved utfylldning av rubrikkene 1, — 4 og 8 i den ved Justisdepartements rundskrivelse av 21 juni 1901 anordnede protokol.

§ 7. Overtrædelse av de i disse forskrifters §§ 4 og 5 indeholdte bestemmelser straffes efter loven (straffelovens § 339).

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av § 1 i lov av 31 juli 1912 til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke og i overensstemmelse med Kvams herredsstyres beslutning av 1 februar 1917 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke inden Aalviks bygningskommune i Kvams herred, Søndre Bergenhus amt, fra og med 1 juli 1917 det hele aar skal være gjenstand for bevilling.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I henhold til lov om registrering av skibe av 4 mai 1901 § 1, sidste led, bestemmes, at Hamnvik i Ibbestads herred, Tromsø amt, kan vælges som hjemsted for registreringspliktig skib.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bufæ ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2det punktum, meddeles approbation paa de av Varhaugs herredsstyre i Stavanger amt, Hevne herredsstyre i Søndre Trondhjems amt og Meraker herredsstyre i Nordre Trondhjems amt, henholdsvis under 13 mars, 7 februar og 19 mars 1917 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred paa træffes uten ledsager i beitestrækning iden tid, bufæ beiter, kan saavel grundeieren som bufæets eier eller besidder og enhver i strækningen havneberettiget straks la dræpe paa stedet eller, inden 3 maaneder, kræve dræpt ved politiets foranstaltninger.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

1. I medhold av lov om kontrol med tilvirkning av og handel med margarin og margarinost m. v. av 8 mars 1902 dens § 3, sidste punktum, og § 5 forbydes det at anvende i margarinfabrikationen flytende eggeblomme, som er indført til riket fra utlandet.
2. Dog skal Landbruksdepartementet kunne tillate, at de partier av det nævnte stof, som margarinfabrikkene maatte ha indført ved dette forbuds ikrafttræden, kan anvendes til fremstilling av margarin, saafremt varen ved kemisk undersøkelse har vist sig ikke at være tilsat med andre konserveringsmidler end kogsalt.
3. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
4. Nærværende forbud træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsættes i medhold av samme lovs § 5 for Vaale herred, Jarlsberg og Larviks amt, til 15 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsættes i medhold av samme lovs § 5 for Krødsherreds herred, Buskeruds amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 26 april 1912, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsættes i medhold av samme lovs § 5 for Eidanger herred, Bratsberg amt, til 25 ha., og kongelig resolution av 24 september 1915, hvorved det i §§ 3 og 4 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at tiur, røi, aarhane, aarhøne og jerpe skal være fredet i tiden fra og med 1 december til og med 15 februar inden Krødsherred, Modum, Øvre Eker, Nedre Eker, Lier, Røken, Hurum, Hole, Tyristranden, Norderhov, Aadalen og Flaa herreder, Buskeruds amt.

Denne resolution gives som gjældende indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av aaret 1921.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av lov om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning av 30 juli 1915 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredstyret for Hovins herred, Bratsbergs amt, i møte den 26 februar 1917 besluttede vedtægter om istandbringelse og indredning av forsvarlig husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning:

1. Ethvert hus, som anvendes til husvær for arbeidsfolk under skog- og fløtningsarbeide i tiden 1 oktober til 15 mai, skal være:

- a. opført paa tør tomt med let adgang til vand,
- b. anbragt paa undermur av sten eller forsynt med en torv- eller jordbænk rundt veggene utvendig,

c. forsynt med tette og gode vægger, godt og drypfrit tak, 14 mai. god og tæt dør og vindu, hylder, sovebrisk, anbragt mindst 40 cm. fra gulvet, kokeovn enten alene eller i forbindelse med peis, forbindelsessaker til nødhjelp samt et skap til opbevaring av levnetsmidler,

d. indrettet nødvendig lufventilation.

2. Ethvert hus eller skur, som anvendes til stald under tømmerdrift i tiden 1 oktober til 15 mai, skal være:

a. opført paa tør tomt,

b. anbragt paa undermur av sten eller forsynt med en torv- eller jordbænk rundt veggene utvendig.

c. forsynt med tette vægger, godt og drypfrit tak, tæt dør og vindu samt spiltaug med trægulv. Spiltaugene skal være av mindst 1,5 m. bredde og 2,5 m. længde, krybben iberegnet.

3. Efter paalæg av helseraadet er skogeier forpligtet til at opføre saadant husvær som i §§ 1 og 2 omhandlet, før hugst til salg eller industriel produktion iverksettes, eller inden en av helseraadet fastsat frist, regnet fra hugstens begyndelse.

4. Et eksemplar av disse vedtægter skal findes opslaat paa et iøinefaldende sted i hvert saadant husvær, som i §§ 1 og 2 omhandlet.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes som gjældende indtil videre følgende fiske-riregler for Hornindalsvand i Hornindals og Eids herreder, Nordre Bergenhus amt, med de i vandet faldende elver og bækker, saalangt som ørret fra vandet gaar op, samt for den av vandet utløpende elv ned til dammen ved Kviefossen:

1. Alt fiske skal være forbudt:

a. i den del av vandet, som ligger indenfor Hornindals herreds grænser samt i alle til vandet støtende elver og bækker, hvor ørret gaar op, i tiden fra og med 10 oktober til og med 30 november.

b. i den del av vandet, som ligger i Eids herred, samt i avløpselven ned til dammuren over Kviefossen fra og med 11 november til og med 31 december.

2. Bruken av lyster er til enhver tid forbudt.

3. Fra og med 1 januar 1918 skal det til enhver tid være forbudt at benytte garn, not eller andre bundne redskaper med mindre maskevidde end 30 mm. mellem knuterne i vaat til-

